

Barraca al camí de les Planes

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Vall de Vallcàrquera
Emplaçament Pista de la Rectoria de Vallcàrquera a Tagamanent, direcció les Planes. Sobre un revolt.

Coordenades:

Latitud: 41.73102
Longitud: 2.2874
UTM Est (X): 440736
UTM Nord (Y): 4620158

Classificació

Número de fitxa 08134-213
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 002A00018
Autor de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dl., 31/01/2005 - 00:00

Descripció

Estructura oberta en una feixa o bancal. El sistema constructiu utilitzat és força complex, un sòcol de pedra mesures aproximades que oscil·larien entre 2 m de llargada per 1 d'amplada amb una coberta feta per

aproximació de filades. Aquest és de pedres de dimensions petites i mitjanes, sense treballar i segurament reutilitzades de l'entorn proper, lligades amb pedres de petites dimensions o amb una mica de fang. L'espai habitable és força reduït, i per tant és possible que més que tractar-se d'una barraca es tractés d'un petit refugi on guardar les eines o aixoplugar-se en cas de mal temps. No es pot fer cap més indicació sobre les característiques arquitectòniques que hauria tingut aquesta estructura ni la seva funcionalitat.

Història

Aquesta barraca, construïda en un moment cronològic incert, s'ha de relacionar amb la resta d'estructures de tradició popular i comuna del món rural. Aquest tipus de construcció evidencia la realització d'unes pràctiques econòmiques basades en la ramaderia i el pastoreig. Les barraques de pastor, són estructures senzilles per respondre a les necessitats bàsiques que pugui tenir el pastor dalt la muntanya. Les principals funcions són la de oferir aixopluc, la de magatzem, i la de resguard del temps, durant uns períodes determinats de l'any. La seva construcció és força modesta, utilitzant material perible (principalment fusta i branques) i pedra local, sovint reaprofitada i poc treballada. La base és una estructura de pedra de poca alçada, construïda a pedra seca, i sovint falcada amb petites pedres situades a les junctures. La coberta sol ser més lleugera, una estructura de fusta, tot i que també es documenta àmpliament l'ús de les lloses. Aquestes construccions apareixen a tota l'àrea mediterrània i venen condicionades per les relacions econòmiques amb el medi, com en aquest cas serien les tasques relacionades amb el pastoreig i la ocupació de les zones més aptes per pastures. La seva adscripció cronològica és de difícil precisió; aquestes estructures de tradició antiga, s'han datat a partir del segle XVII i XVIII, donada l'explotació de la muntanya, tant per pastures com per carboneig o desforestació.

